Антіпов Денис Геннадійович. *Енциклопедія Сучасної України* (2026)
ISBN: 966-02-2074-X
DOI:

АНТІ́ПОВ Денис Геннадійович (30. 06. 1989, Івано-Франківськ — 11. 05. 2022, поблизу с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл., похований 19. 05. 2022 у с. Хотимир Івано-Франківського р-ну Івано-Франківської обл.) — громадський діяч, перекладач, військовик. Лейтенант. Орден Богдана Хмельницького 3-го ступеня (2022, посмертно). Навчався у Київських загальноосвітній школі № 11 (1996—2002) та гімназії № 136 (2002—06). Закінчив Київський університет імені Т. Шевченка (2012; у 2010 отримав звання молодшого лейтенанта запасу на військовій кафедрі Військового інституту), де й працював асистентом кафедри мов і літератур Далекого Сходу та Південно-Східної Азії, готував кандидатську дисертацію на тему «Лінгво-прагматичні особливості фахової мови електроніки на матеріалі корейської мови». Стажувався у Південній Кореї — у Сеульському університеті (2008) та Університеті іноземних мов Ханґук (2011). Неодноразово працював перекладачем із корейської мови, зокрема на заходах найвищого державного рівня. Із юнацьких років долучався до громадських акцій на захист української мови та національної пам’яті. З перших днів протестів був учасником Революції гідності. У лютому 2014 влучив коктейлем Молотова у БТР на Майдані Незалежності, тоді ж із побратимами зніс пам’ятник комуністичному лідеру Д. Мануїльському в урядовому кварталі. Денис Антіпов заснував низку патріотичних сторінок у соціальних мережах, загальна кількість підписників яких сягала близько 60 тис. осіб. Доклав значних зусиль для реалізації процесів декомунізації та деколонізації. 2014 ініціював волонтерський проєкт «Народний рухливий протез». У лютому 2015 добровольцем доєднався до лав 5-ї батальйонно-тактичної групи 81-ї окремої аеромобільної Слобожанської бригади Десантно-штурмових військ Збройних Сил України. Від червня 2015 до квітня 2016 брав участь в антитерористичній операції на території Донецької та Луганської областей, де здійснював аеророзвідку дій та позицій ворога біля Донецького аеропорту, на Світлодарській дузі, поблизу м. Попасна, в Авдіївській промзоні та ін. 2016 відкрив крамницю «Anticius», 2018 — магазин, що виготовляв сувенірну продукцію «UA GIFTS». 2018 навчався у Київській школі економіки, 2021 стажувався у США за програмою «UBL PIE: Ukrainian Business Leaders Promoting Innovation and Entrepreneurship». Від лютого 2022 — у лавах 1-го десантно-штурмового батальйону 95-ї окремої десантно-штурмової бригади. Воював у Донецькій обл., зокрема поблизу м. Горлівка. 9 березня того ж року поблизу м. Ізюм Харківської обл. отримав контузію та численні травми під час артилерійського обстрілу. На початку травня після лікування повернувся на фронт, загинув внаслідок обстрілу танками та артилерією противника. 30 червня 2022 у дворику Інституту філології Київського університету імені Т. Шевченка висаджено привезений із батьківщини полеглого воїна бук (саме таким був його бойовий позивний — «Бук») та відкрито меморіальну дошку, засновано іменний Центр корейської мови та літератури. У січні 2023 батьки створили благодійну організацію «Фундація імені Дениса Антіпова», що започаткувала щомісячну іменну стипендію для 10-ти кращих студентів-філологів Київського університету імені Т. Шевченка. На його честь 2022 перейменовано вулиці Герулівка у с. Хотимир, де часто бував у дитячі роки, та Славгородську в Києві (Дарницький р-н). Почесний громадянин Києва (від липня 2023) та Івано-Франківська (від червня 2025).

Бібліографічний опис:
Антіпов Денис Геннадійович // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: https://esu.com.ua/article-894471

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).